

domsskolehold, når meddelelse af dispensation skønnes at virke fremmende for oprettelsen og udviklingen af ungdomsskolen i det hele.

For aftenskolehold vil der være grundlag for dispensation for eksempel, hvis der undervises i fag (undervisning af ordblinde m. v.), hvori udbyttet af undervisningen vil blive væsentligt forringet, når elevtallet bliver for stort, hvis det i det hele drejer sig om en speciel undervisning, som kun kan påregnes at samle et begrænset elevtal, men som det dog skønnes rimeligt, at aftenskolen påtager sig (mundaf læsning), hvis der er tale om et senere års undervisning som led i en flerårig undervisning, hvis skolen er oprettet i tyndt befolkede egne af landet m. v.

Dispensationsbestemmelsen med hensyn til elevtal på 6 elever i gennemsnit tager navnlig sigte på ungdomsskolen i tilfælde, hvor særlige forhold på den pågældende egn taler derfor, eller det drejer sig om hold med elever, der har meldt sig til 2., 3. eller 4. års undervisning. Dispensationsbestemmelsen omfatter dog også aftenskolen, men for dennes vedkommende må der foreligge ganske særlige forhold.

Dispensation fra elevtalskravet skal kunne søges ikke alene efter, men også forud for og under kurset.

Lige så vel som holdene kan blive for små, kan de blive så store, at udbyttet af undervisningen forringes væsentligt. Man har dog ikke ment på forhånd at kunne fastsætte et bestemt tal som maksimum for deltagere på et hold, da dette tal må fastsættes forskelligt for de forskellige fag og i det hele bero på undervisningens art. Man går dog ud fra, at de lokale myndigheder normalt ikke vil modsætte sig en holddeling, som er ønsket af både elever og lærere; hvis en ønsket holddeling imidlertid ikke opnås, og den godkendende myndighed skønner, at undervisningen ikke kan meddeles på forsvarlig måde med det opgivne antal deltagere, kan den fastsætte et størstetal for deltagere på holdet.

Til § 8 (i lovforslaget § 7).

Efter de nugældende regler skal der i købstæder og i landkommuner med bymæssig bebyggelse, hvor der efter undervisningsministerens bestemmelse skal oprettes ungdomsskole, nedsættes et ungdomsskolenævn efter reglerne i lovens § 5, og i landkommuner, hvor der er oprettet ungdomsskoler, skal der nedsættes et ungdomsskolenævn efter lovens § 12, hvilket nævn i henhold til undervisningsministerens bestemmelse er det samme som det efter aftenskolelovens § 2 nedsatte aftenskolenævn.

Nogle af medlemmerne i ungdomsskolenævnet efter lovens § 5 vælges af kommunalbestyrelsen, skolekommissionen, fælleslærerrådet og forskellige andre organisationer, medens nævnet selv supplerer sig med andre medlemmer, der repræsenterer organisationer, som dog ikke har nogen direkte hjemlet indstillingsret.

Ungdomsskolenævnet (aftenskolenævnet) efter § 12 nedsættes af kommunalbestyrelsen, uden at der i loven er fastsat særlige direktiver for dets sammensætning.

Man foreslår nu, at sontringen mellem ungdomsskolenævnene efter lovens § 5 og efter lovens § 12 ophæves, således at nævnet, der betegnes ungdomsnævnet, nedsættes efter samme regler i by og på land, blot med en særlig adgang for kommunalbestyrelsen i mindre landkommuner til at begrænse nævnets medlemstal; herved er bl. a. tænkt på det tilfælde, at der kun findes een lærer i kommunen.

Da der ikke iverigt er tillagt skolekommissionen som sådan opgaver vedrørende den heromhandlede undervisning, jfr. den ved lovrevisionen i 1948 (lov nr. 236 af 24. maj 1948 § 1) skete ændring af aftenskolelovens § 1, stk. 1, punkt 2, hvorefter skolekommissionen ikke længere skulle deltage i behandlingen af skoleplanerne, og den særlige kontakt med